

existenci a zjištění skutkových okolností, z nichž lze podle jejich povahy a obsahu dovozovati, že by delší pobyt cizincův odporoval veřejnému pořádku nebo bezpečnosti.

Není tedy nař. rozhodnutí v rozporu se zákonem, pročež slušelo stížnost zamítnouti jako neodůvodněnou.

Č. 1379.

Školství: * Není právního nároku obce nebo místní školní rady, aby mohly svým nákladem dále udržovat školní třídu na veřejné škole národní, která byla zrušena.

(Nález ze dne 27. května 1922 č. 7085.)

Věc: Obec a místní školní rada v P. (adv. Dr. K. Schreitter z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o zrušení jedné třídy na obecné škole v P.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná

D ů v o d y: Místopředseda zemské školní rady v Praze zrušil rozhodnutím z — podle § 9 zák. ze dne 3. dubna 1919 č. 189 sb. z. a n. k návrhu zemského správního výboru na veřejné obecné národní škole v P. jednu třídu. Odvolání z toho podané bylo nař. rozhodnutím zamítnuto, poněvadž počet 207 žáků neodpovídá počtu, jež požaduje zákon pro školu pětitřídní a vhodným roztríděním žactva lze učiniti opatření, aby vyučování v žádné třídě přílišným počtem žactva nebylo ztíženo. Ve školním roce 1920/21 má škola ta pouze 194 žáky, z čehož viděti, že byla redukována právem. Min. školství a národní osvěty vyzvalo zároveň předsedu zemské školní rady, aby vzhledem k tomu, že místní školní rada dle usnesení z — vydržuje pátou třídu sama dále, bylo neprodleně učiněno opatření, aby tento nezákonný stav přestal.

Intimuje toto rozhodnutí místní školní radě nařídil předseda okresního školního výboru v Č. L., aby byla pátá třída ihned uzavřena.

Rozhoduje o stížnosti do tohoto rozhodnutí obcí a místní školní radou podané, setrval nss na právních názorech vyslovených již v četných nálezech, zejména v nálezu ze dne 9. dubna 1921 č. 4063 (Boh. č. 805 adm.), na který se po rozumu § 44 jed. řádu poukazuje. V tomto nálezu bylo vysloveno, že redukce počtu tříd podle § 9 zák. ze dne 3. dubna 1919 č. 189 a z 9. dubna 1920 č. 295 sb. z. a n. jest přípustna netoliko u škol menšinových, nýbrž u všech škol národních vůbec, tedy i u škol zřízených podle starších zákonů a že redukce ta jest vázána co do počtu dětí školních jedině předpisem, aby po redukci na jednu třídu nepřipadal průměrně větší počet dětí než 80.

Poněvadž pětitřídní obecnou školu německou v P. navštěvovalo ve školním roce 1919/20 207 a ve školním roce 1920/21 pouze 194 žáků, nepřipadá na jednu třídu průměrně ani zdaleka 80 dětí, jsou tudíž zákonné podmínky pro nař. zrušení ve sporném případě dány.

Pokud stížnost namítá, že funkcionář zemské školní rady si neopatřil potřebná data pro své rozhodnutí u příslušné místní školní rady, stačí poukázati na to, že výkazy správy školy o počtu dětí školou povinných a školu navštěvujících potvrzeny jsou místní školní radou v P., že ostatně

— jak nss v nálezu svrchu uvedeném rovněž vyslovil — funkcionář zemské školní rady, vykonává právo jemu z § 9 cit. zák. příslušející, si může opatřiti skutkový základ pro své rozhodnutí kterýmkoli vhodným způsobem.

Ve věci samé vytýká stížnost, že nař. rozhodnutí překročilo meze rekursního návrhu, když zakázalo, aby pátá třída byla dále udržována nákladem místní školní rady — správně nákladem školní obce — a že názor nař. rozhodnutí, že další udržování této páté třídy nákladem obce není přípustným, nemá opory v zákoně.

Nss uznal výtky ty neodůvodněnými. Jak stížnost sama uvádí, nebylo nař. rozhodnutím vyhověno rekursu do zrušení páté třídy na německé veřejné obecné národní škole v P.; následkem tohoto rozhodnutí tato pátá třída nebyla již po právu, ministerstvo školství a národní osvěty, kterému přísluší dozor na všechny školy, bylo proto oprávněno — když přes to pátá třída dále v provozu byla udržována — naříditi, aby ten stav, který pokládalo za protizákonný, byl odstraněn.

K výtce, že další udržování této páté třídy nákladem obce neodporuje zákonu, uvážil nss, že není zákonného ustanovení, z něhož by mohl býti odvozen právní nárok obce politické nebo školní nebo místní školní rady, aby třídu, která k návrhu dosavadního vydržovatele jako dle počtu žactva zbytečná platně byla zrušena, mohla vydržovati nákladem vlastním.

Již říšský školní zákon ze dne 14. května 1869 č. 62 ř. z. rozeznává v odd. A veřejné školy obecné a v odd. B soukromé školy a zákon z 19. února 1870 č. 22 z. z. pro Čechy má podrobné předpisy, kdy veřejná škola národní má býti zřízena, jakým způsobem při tom dlužno postupovati, a komu náleží vésti náklad na školu veřejnou.

Z těchto ustanovení jde, že organisace škol veřejných, zejména také ustanovení, kolik tříd na určité škole má býti, jest věcí příslušných úřadů školských a že mimo tyto příslušné úřady nesmí nikdo k veřejné škole národní připojiti další třídu, třeba by tak činiti chtěl svým nákladem.

Takové rozmnožení tříd na určité škole mohlo by přijíti proto jen v úvahu, když by úřady školské povolány, aby hájily zájmy školství vůbec, na toto rozšíření školy přes meze nutnosti přistoupily; to by se dle volné úvahy úřadů státu mohlo, když vyšší náklad, který tímto rozšířením vzejde, na podkladě závazku konkurenčních faktorů neb aspoň jednoho z nich plně bude uhrazen. Třída takto nutnému počtu tříd přiřčená stala by se součástí veřejné školy a podléhala by ve všech směrech úřadům školním. Osoba, zavázavší se k nákladu, přispívala by k udržování celé školy, na kterou by neměla však jiného vlivu, než že trvání přiřčené třídy by bylo podmíněno řádným plněním převzatého závazku.

Stížnost jeví se z těchto úvah neodůvodněnou, pročez byla zamítnuta.

Č. 1380.

Z n á m k y: Momenty rozhodné pro připuštění známky, obsahující jen geografické označení.

(Nález ze dne 27. května 1922 č. 7416.)